

. Yoksul Kunduracı

Bir zamanlar, uzak ülkenin birinde yoksul bir kunduracı ile karısı yaşarmış. Kunduracı çok yaşlandığı için artık eskisi gibi çalışamıyormuş. Kazandıkları para ancak karınlarını doyurmaya yetiyormuş. Kunduracı, bir gece elinde kalan son deriyi de ertesi gün ayakkabı yapmak için hazırlayıp tezgahın üzerine koymuş. Yatmaya gitmiş. Ertesi sabah her zamanki gibi erkenden kalkmış. Tezgahın üzerinde bakınca çok şaşırılmış. Çünkü bir çift ayakkabı duruyormuş. Ayakkabılar öyle güzelmış ki, müşterilerden biri bunları görünce çok beğenmiş.

Hemen satın almış. Yaşlı kunduracı kazandığı paralarla iki çift ayakkabı yapabilecek kadar deri satın almış. Derileri o akşam yine ertesi gün ayakkabı yapmak üzere hazırlamış. Sabahleyin kalktığında bu kez iki çift ayakkabı bulmuş. Dükkana gelen müşteriler ayakkabılarına çok beğenip bol bol para vermişler. Kunduracı bu durumdan çok memnunmuş. Artık pazara gidip yeterince deri alabilecekmış. O akşam yine derileri hazırlarken ertesi sabah ne göreceğini tahmin edebiliyormuş. Gerçekten de düşündüğü gibi olmuş. Sabah kalktığında dört çift gıcır gıcır ayakkabı tezgahın üzerinde duruyormuş.

Günler böyle geçmeye başlamış. Yoksul kunduracı artık geçim sıkıntısı çekmiyormuş. Kazandığı paralarla istediği kadar deri alabiliyormuş. Hatta bir miktar da para arttırıp gelecek günler için saklıyormuş. Kunduracı bir gün karısına:

– Bu böyle olmayacak. Bize yardım edenlerin kim olduklarını mutlaka öğrenmemiz gerek. Bunun için bu gece saklanarak onları gözetleyeceğim, demiş.

Yine derileri hazırlayıp tezgahın üzerine bırakmış. Karısı da odanın aydınlanması için mum yakarak masanın üzerine koymuş. Bütün hazırlıklar tamamlanınca karı koca odadaki dolabın içerisine girerek beklemeye başlamışlar. Vakit gece yarısı olunca birden tıkırtılar duyulmaya başlamış. Kapı açılmış. Çok sevimli iki minik adam içeri girmişler. Tezgahın yanına gelerek kunduracının bıraktığı derilerden ayakkabı yapmaya başlamışlar. Karı koca hayretle onları izliyorlarmış. Cüceler işlerini bitirerek sabaha karşı gitmişler. Ertesi gün kunduracı düşünmeye başlamış. Kendisini fakirlikten kurtaran bu adamlara teşekkür etmek istiyormuş, ama nasıl? Akşam olunca karısına:

– En iyisi minik adamlar için güzel kıyafetler hazırlayalım, demiş. Hemen işe koyulmuşlar. Onlar için minik elbiseler, ayakkabılar hazırlamışlar.

Ertesi gece kunduracı tezgahın üzerine kesilmiş deriler yerine hazırladıkları hediyeleri bırakmış. Yine bir mum yakarak dolabın içine saklamışlar.

Az sonra kapı açılmış. Minik adamlar tezgaha yaklaşınca kendileri için bırakılan hediyeleri fark etmişler. Sevinçle dans etmeye başlamışlar. Sonra hoplaya zıplaya gitmişler. İki minik adam bir daha hiç görünmemişler. Ama, kunduracı ile karısı, minik adamlar sayesinde kazandıkları parayla ömür boyu rahat yaşamışlar. Onları da hiç unutmamışlar.

<https://www.masal.org/kategori/cocuk-masallari>